

PAKIET MATERIAŁÓW DYDAKTYCZNYCH

ORE OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

**do kształcenia
na odległość
dla nauczycieli
edukacji przedszkolnej
(zajęcia dla dzieci
w wieku 5–6 lat)**

Projekt „Wsparcie placówek doskonalenia nauczycieli i bibliotek pedagogicznych w realizacji zadań związanych z przygotowaniem i wsparciem nauczycieli w prowadzeniu kształcenia na odległość”.

Oś priorytetowa: II. Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji,
Działanie: 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

Projekt dofinansowany z Unii Europejskiej z Europejskiego Funduszu Społecznego

Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój

**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

SCENARIUSZ 1 (1 z 3)

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DLA: 5–6 latków

PROWADZONYCH PRZEZ: nauczyciela wychowania przedszkolnego

TEMAT: Zamieszanie z literami

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- Systematyczne wspieranie rozwoju mechanizmów uczenia się dziecka prowadzące do osiągnięcia przez nie poziomu umożliwiającego podjęcie nauki w szkole.
- Tworzenie sytuacji dydaktycznych budujących wrażliwość dziecka w odniesieniu do mowy.

TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

1. Wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą języka mówionego.
2. Rozpoznaje litery, którymi jest zainteresowane na skutek zabawy i spontanicznych odkryć.
3. Wykonuje własne eksperymenty graficzne kredką – kreśli wybrane litery na gładkiej kartce papieru.

METODY PRACY:

- techniki multimedialne,
- techniki oglądowe – obserwacja, pokaz, przykład,
- techniki słowne – zagadki, metoda żywego słowa, rozmowa,
- techniki praktycznego działania – metoda ćwiczeń, metoda samodzielnych doświadczeń.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- komputer,

- MS Teams,
- papier A4,
- klej, kredki, kolorowe papiery lub inne dowolne elementy dekoracyjne,
- multimedia – prezentacja.

PRZEWIDYWANY CZAS:

45 minut

PROPONOWANY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część 1. Powitanie uczniów – 1 minuta

Nauczyciel otwiera spotkanie na platformie MS Teams. Odbywa się ono przy włączonych kamerach prowadzącego i uczestników. Dzięki takiemu rozwiązaniu można nieco ograniczyć skutki izolacji, podtrzymać więź nauczyciela i wychowanków. Nauczyciel proponuje, żeby wszyscy uczestnicy spotkania przywitani się, puszczając do siebie oczko.

Część 2. Sprawdzenie obecności – 6 minut

Nauczyciel wymienia kolejno litery alfabetu, na które zaczynają się imiona dzieci z grupy, dając im różne zadania, np.: Osoby, których imię zaczyna się na „A” wstają i podskakują pięć razy na jednej nodze. Osoby, których imię zaczyna się na „B” robią trzy przysiady. Osoby, których imię zaczyna się na „C” klaszczą sześć razy.

Część 3. Czytanie wiersza o literach lub alfabecie w oparciu o ilustracje – 2 minuty

Nauczyciel informuje dzieci, że litery, na które zaczynają się ich imiona spotkała niesamowita historia. Zachęca do wysłuchania wiersza i zapamiętania, jakie litery się w nim pojawiły, czyta dzieciom wiersz Juliana Tuwima „Abecadło”:

„Abecadło z pieca spadło,
 O ziemię się hukło,
 Rozsypało się po kątach,
 Strasznie się potłukło:
 I – zgubiło kropeczkę,
 H – złamało kładeczkę,
 B – zbiło sobie brzuszki,
 A – zwichnęło nóżki,

O – jak balon pękło,
aż się P przełękło,
T – daszek zgubiło,
L – do U wskoczyło,
S – się wyprostowało,
R – prawą nogę złamało,
W – stanęło do góry dnem i udaje, że jest M”.

Czytaniu wiersza towarzyszy prezentacja multimedialna przedstawiająca litery, o których mowa w poszczególnych wersach (załącznik 1). Nauczyciel powinien udostępnić swój ekran.

Do przeprowadzenia tej części zajęć można wykorzystać dowolny wiersz o literach lub skorzystać z zasobów internetowych.

Część 4. Wyszukiwanie na planszy liter, o których była mowa w wierszu – 6 minut

Sposób przeprowadzenia tej części zajęć zależy od umowy zawartej wcześniej z rodzicami. Jeśli nauczyciel drukuje karty pracy i co jakiś czas przekazuje pakiety rodzicom lub rodzice drukują w domu przesłane pliki, to na dane zajęcia przygotowują wskazaną przez nauczyciela kartę pracy i dziecko na niej pracuje. Można również przygotować interaktywne karty pracy, korzystając z darmowych lub płatnych programów i platform. W takiej sytuacji należy udostępnić link do zadania. Na rodzicach spoczywa wówczas obowiązek pomocy dzieciom w otwarciu karty pracy i ewentualnej pomocy w obsłudze sprzętu komputerowego.

Nauczyciel rozpoczyna krótką rozmowę o przygodach liter występujących w wierszu, a następnie prosi o przygotowanie karty pracy (załącznik 2). Wyjaśnia, że na karcie, wśród innych liter, mają wskazać i pokolorować te, które wystąpiły w wierszu. Karta zawiera tylko duże drukowane wzory liter.

Propozycja na interaktywną kartę pracy to test obrazkowy zawierający litery z wiersza – litera jest zasłonięta i powoli odsłania się. Jeśli dziecko już wie jaka to litera, zatrzymuje odsłanianie, a następnie wskazuje prawidłową odpowiedź spośród kilku przedstawionych.

Część 5. Rozmowa o tym, po co nam litery, alfabet, pismo - 5 minut

Nauczyciel inicjuje rozmowę, zadając pytania: Po co ludzie wymyślili litery? W jakich sytuacjach wykorzystujemy litery, pismo? Co to jest alfabet? Do czego służy alfabet?

Część 6. Odwzorowywanie wybranej litery na kartce A4 i ozdabianie jej – 20 minut

Nauczyciel prosi o przygotowanie kartek A4, kredek, kolorowych papierów lub innych dowolnych materiałów dekoracyjnych. Zadaniem dzieci jest odwzorowanie dowolnej litery (mogą skorzystać z karty pracy jako wzoru), a następnie ozdobienie jej według własnego pomysłu. Nauczyciel w trakcie pracy dzieci doradza im, pyta o postępy pracy, czasem prosi o pokazanie pracy do kamery. Docenia każdą pracę wykonaną na miarę możliwości dziecka.

Część 7. Rozwiązywanie zagadek o literach – 5 minut

Nauczyciel zadaje zagadki o literach, które pojawiły się w wierszu „Abecadło”. Jeśli dziecko wie, o której literze mowa, wskazuje ją na wykonanej wcześniej karcie pracy. Zabawa odbywa się przy włączonych kamerach internetowych.

„Czy to namiot, czy drabina?

Wie już chłopak i dziewczyna,
bo ta litera, na całym świecie,
jest pierwsza w alfabecie. (A)”

„Zapytaj taty, zapytaj mamy,
nad tą literą kropkę stawiamy. (I)”

„To nie jest piłka, ani pomponik, swym
owalnym kształtem, przypomina balonik. (O)”

„Prosta kreska, a nad nią daszek,
by tacie w oczy nie sypał się piasek. (T)”

„Do kreseczki po prawej stronie,
Dwa brzuszki są mocno przyklejone. (B)”

„Sterczą do góry dwa piękne rogi,
gdy ta literka stanie na nogi,
lecz gdy swe rogi w dół skieruje,
każdy jak W ją potraktuje. (M)”

EWALUACJA ZAJĘĆ (sprawdzenie osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia)

Rozwiązywanie zagadek o literach.

Nauczyciel obserwuje, czy dzieci prawidłowo wskazują litery, czy założone efekty kształcenia zostały osiągnięte. Na tej podstawie planuje dalsze utrwalanie wiadomości i umiejętności.

BIBLIOGRAFIA

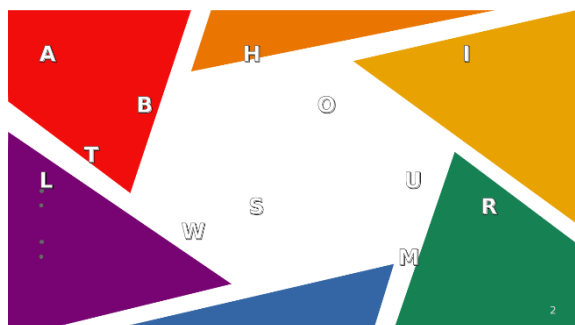
1. <http://przedmonopolistyczny/artykuł/metody-pracy-z-dziećmi-w-wieku-przedszkolnym-cz-1> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
2. <http://www.superbelfrzy.edu.pl/pomyslodajnia/aktywna-ewaluacja-zajec/> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
3. http://nauczycielbadacz.wzks.uj.edu.pl/data/various/files/narzedzia_badawcze_nb/metyody_alternatywne.pdf dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
4. <http://wierszykidladzieci.pl/tuwim/abecadlo.php> dostępny online: [dostęp: 05.09.21].

ZAŁĄCZNIKI (pliki do stworzonych materiałów do zamieszczenia na stronie ZPE)

Załącznik 1. Ilustracje do wiersza.

Rysunek 1. Strona tytułowa prezentacji do wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

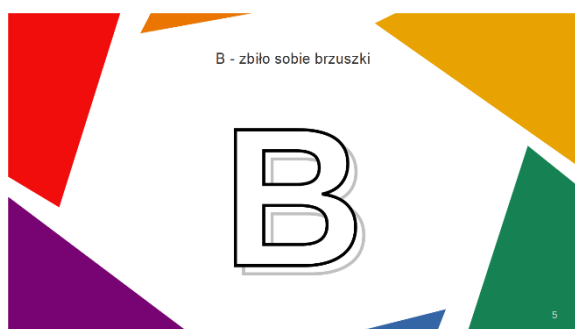
Rysunek 2. Ilustracja do czterech pierwszych wersów wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

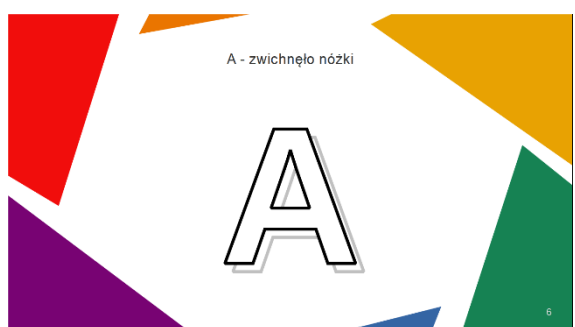
Rysunek 3. Ilustracja do piątego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 4. Ilustracja do szóstego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadlo”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 5. Ilustracja do siódmego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadlo”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 6. Ilustracja do ósmego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadlo”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 7. Ilustracja do dziewiątego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadlo”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 8. Ilustracja do dziesiątego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 9. Ilustracja do jedenastego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 10. Ilustracja do dwunastego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 11. Ilustracja do trzynastego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 12. Ilustracja do czternastego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 13. Ilustracja do piętnastego wersu wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

Załącznik 2. Karta pracy z literami.

Rysunek 14. Karta pracy do wiersza Juliana Tuwima „Abecadło”. Źródło: opracowanie własne.

SCENARIUSZ 2. (2 z 3)

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DLA: 5–6 latków

PROWADZONYCH PRZEZ: nauczyciela wychowania przedszkolnego

TEMAT: W barwach jesieni – poznajemy zmiany zachodzące jesienią w przyrodzie.

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- Tworzenie warunków pozwalających na bezpieczną, samodzielną eksplorację otaczającej dzieci przyrody, stymulujących rozwój wrażliwości i umożliwiających poznanie wartości oraz norm odnoszących się do środowiska przyrodniczego, adekwatnych do etapu rozwoju dziecka.

TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- Posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych, np. opadanie liści z drzew, sezonowa wędrówka ptaków, dotyczących i życia zwierząt, roślin, ludzi w środowisku przyrodniczym, korzystania z dóbr przyrody, np. grzybów.
- Wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk za pomocą impresji plastycznych.

METODY PRACY:

- techniki multimedialne,
- techniki oglądowe – obserwacja, pokaz,
- techniki słowne – opowiadanie, rozmowa,
- techniki praktycznego działania – metoda ćwiczeń, metoda samodzielnych doświadczeń, metoda zadań stawianych dziecku.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- komputer,
- MS Teams,
- papier A4 – kartka w barwach jesieni (czerwona, żółta, pomarańczowa, brązowa),
- klej, ususzone liście.

PRZEWIDYWANY CZAS:

45 minut

PROPONOWANY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część 1. Powitanie uczniów – 1 minuta

Nauczyciel otwiera spotkanie na platformie MS Teams. Spotkanie odbywa się przy włączonych kamerach ze względu na konieczność podtrzymywania więzi wśród dzieci i wychowawcy, utrzymywanie poczucia przynależności do grupy. Nauczyciel wita się z dziećmi i prosi, by na powitanie pomachały mu kolorowymi kartkami, które na dziś miały przygotować.

Część 2. Sprawdzenie obecności – 5 minut

Nauczyciel nawiązuje do kolorów kartek, zwraca uwagę, że są to barwy złotej polskiej jesieni, Prosi, aby dzieci, słysząc swoje imię podczas sprawdzania obecności, zamiast „jestem” lub „obecny” wymieniały jeden element, który kojarzy im się z jesienią. Prawdopodobnie niektóre zwroty będą się powtarzały, ale nie należy zwracać na to uwagi. Różne osoby mogą mieć podobne skojarzenia.

Część 3. Słuchanie opowieści o jesieni, zmianach zachodzących w przyrodzie – 10 minut

Nauczyciel proponuje dzieciom wysłuchanie opowiadania o jesieni w lesie. Aby słuchanie było aktywne, prosi o zapamiętanie jak największej liczby zmian zachodzących w przyrodzie jesienią, o których jest mowa w opowiadaniu.

W lesie panował niespotykany ruch. Wiewiórki biegały od dziupli do dziupli i sprawdzały, którą ze spiżarni trzeba uzupełnić orzechami i nasionami tak, by wystarczyło ich na całą zimę. Leśne ptaki latały między koronami drzew i świergotały głośno: „Jesień! Jesień nadeszła! Jesień! Rudziki, skowronki, szpaki, żurawie! Zbierajcie się do odlotu! Już czas! Już czas!” Niedźwiedzie starały się jeść jak najwięcej, żeby warstwa tłuszczu chroniąca je zimą przed mrozami była jak najgrubsza. Podobnie postępowały inne leśne zwierzęta: dziki, jelenie, łosie i sarny, a także wilki i zające. Ich futra powoli robiły się coraz grubsze i cieplejsze. To wspaniały dar od Matki Natury, bo przecież słońce coraz słabiej grzało, dni stawały się chłodniejsze i krótsze. Często wiał zimny wiatr i padał deszcz. Wśród tego zamieszania wąskimi ścieżkami biegał leśny skrzat Piotruś. Bardzo chciał wybrać się

do ciepłych krajów, jednak podróż była bardzo długa i niebezpieczna, a on zbyt ciężki, by któryś z jego przyjaciół mógł go zabrać. W tym roku postanowił więc poprosić o pomoc żurawia. To największy ptak, jakiego znał. Niestety, gdy dotarł na miejsce, okazało się, że żuraw w tym roku odleciał nieco wcześniej. Piotruś spóźnił się o dwa dni. Był bardzo smutny, bo tak niewiele brakowało, aby jego marzenia o wielkiej podróży spełniły się jeszcze w tym roku. Ze spuszczoną głową ruszył w drogę powrotną do domu. Przygnębionego skrzata dostrzegł zając Szarusz. Bardzo lubił Piotrusia i często z nim rozmawiał, zwiedzał las i bawił się. Podszedł do leśnego ludka i zapytał, co się stało, a gdy wysłuchał odpowiedzi, postanowił pocieszyć przyjaciela.

– Twoje plany i marzenia na pewno się spełnią, tylko musisz jeszcze trochę poczekać. Wiem, że jest ci smutno, ale ja bardzo się cieszę, że zostajesz. Będziemy mogli wspólnie patrzeć, jak liście na drzewach zmieniają barwy, a nasz las staje się złoty. Gdy nadejdzie słońce i jesienna szaruga będą cię odwiedzała i ogrzewała moim futerkiem, a ty będziesz mi opowiadał o ciepłych krajach, do których się wybierasz. Zimą, kiedy moje futerko będzie już całkiem białe, będziemy bawić się w chowanego wśród śnieżnych zasp. To będzie wspaniała przygoda.

Piotruś wysłuchał Szarusza i uradowany, że ma tak wspaniałego przyjaciela, radośnie ruszył do domu. Postanowił, że za rok znacznie lepiej przygotuje się do wyprawy i wcześniej porozmawia z żurawiem. A do tego czasu ma przecież tak wiele do zrobienia, tyle planów do zrealizowania i spiżarnię do zapełnienia. Bo przecież „Jesień! Jesień nadeszła! Jesień!”.

Nauczyciel zadaje pytania dotyczące tekstu: Kto był bohaterem opowieści? O czym marzył Piotruś? Jakie plany na wspólne spędzanie czasu przedstawił Szarusz?

Część 4. Obserwacja jesiennego krajobrazu za oknem (zapamiętywanie obserwowanych zmian, zjawisk) – 4 minuty

Nauczyciel nawiązuje do jesiennych zmian w przyrodzie, które dzieci miały zapamiętać i zachęca je do podejścia do okna. Tym razem mają zapamiętać jak najwięcej zjawisk przyrodniczych i zmian, które mogą zaobserwować w sposób bezpośredni. Warto również zachęcić dzieci do wyjścia z rodzicami na popołudniowy jesienny spacer do parku lub do lasu.

Część 5. Rozmowa o jesiennych zmianach w przyrodzie – 5 minut

Nauczyciel inicjuje rozmowę na temat jesiennych zmian w przyrodzie. Dzieci przypominają sobie to, co zapamiętały z opowiadania oraz z obserwacji, omawiają zjawiska charakterystyczne dla wczesnej i nieco późniejszej jesieni.

Podsumowaniem rozmowy może być prezentacja zdjęć jesiennych krajobrazów (załącznik 1.) lub mapa myśli tworzona w trakcie rozmowy przez nauczyciela na podstawie wypowiedzi dzieci (załącznik 2.).

Część 6. Wykonanie jesienniej pracy plastycznej z ususzonych wcześniej liści – 15 minut

Nauczyciel prosi o wyjęcie wcześniej przygotowanych kolorowych kartek w barwach jesieni, ususzonych liści i kleju (do tej pracy można wykorzystać klej magiczny, ale sprawdzi się również klej w sztyfcie, jeśli dziecko nałoży go wystarczająco dużo). Wyjaśnia, że klejem należy posmarować powierzchnię kartki, a następnie ułożyć kompozycję z jesiennych liści i mocno je docisnąć. Dzieci, stopniowo kończąc pracę, prezentują ją nauczycielowi oraz kolegom i koleżankom. Nauczyciel w każdej z prac wskazuje coś pozytywnego.

Część 7. Test wiedzy o jesieni: dzieci unoszą kciuk w górę, jeśli zdanie wypowiedziane przez nauczyciela jest prawdziwe, a w dół, gdy fałszywe – 5 minut.

Na zakończenie zajęć nauczyciel proponuje krótki test wiedzy o jesieni. Dzieci przygotowują kciuk. Unoszą go w górę, gdy zdanie jest prawdziwe, a opuszczają w dół, gdy jest fałszywe. Wszyscy uczestnicy spotkania muszą mieć włączone kamery internetowe. Przykładowe zdania:

„Jesienią ptaki odlatują do zimnych krajów”.

„Żurawie spędzają zimę w Polsce”.

„Jeleniom, sarnom, łosiom, zającami i wilkom jesienią wyrasta grubsza i cieplejsza sierść”.

„Jesienne dni stają się coraz krótsze i zimniejsze”.

„Wiewiórki gromadzą zapasy”.

„Jesienne wiatry są ciepłe i przyjemne”.

„Jesienią częściej pada deszcz”.

„Jesienią na drzewach wyrastają nowe, delikatne, zielone listki”.

EWALUACJA ZAJĘĆ (sprawdzenie osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia)

Kciuki – uczniowie używają uniesionego kciuka, by pokazać, że zdanie jest prawdziwe, opuszczonego, gdy zdanie jest fałszywe.

Nauczyciel obserwuje poprawność odpowiedzi dzieci i na tej podstawie sprawdza stopień osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia oraz planuje dalsze działania mające na celu rozwijanie wiedzy i umiejętności związanych z realizowanym tematem.

BIBLIOGRAFIA

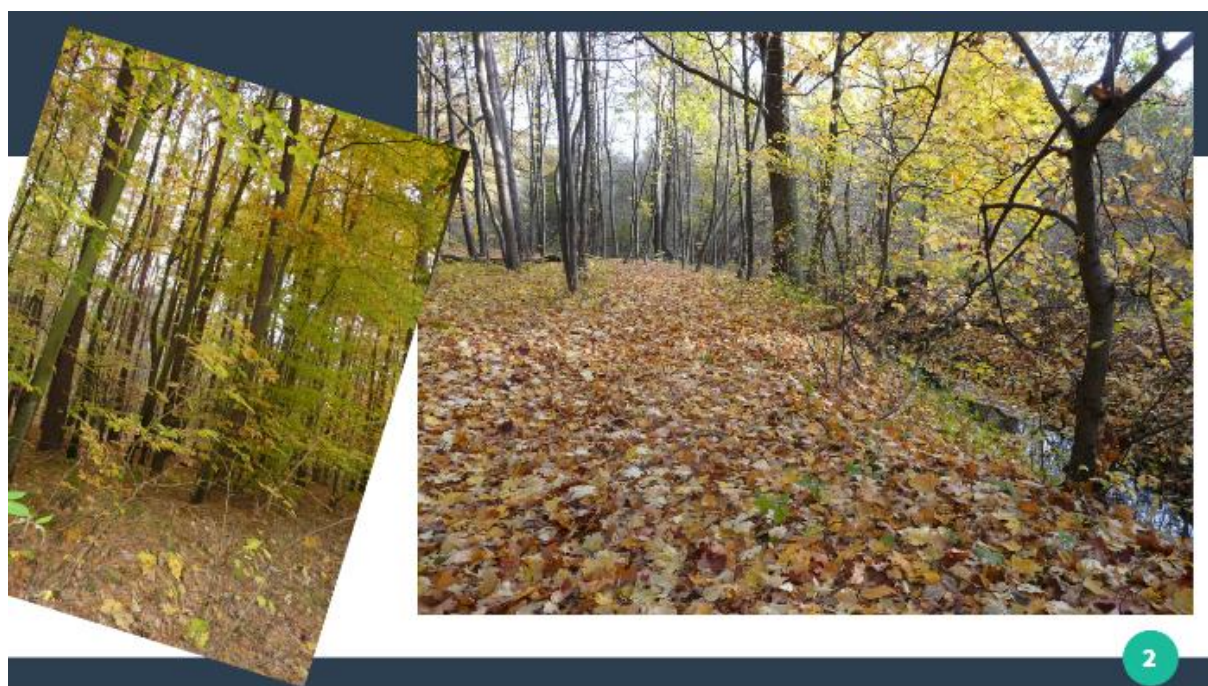
1. <https://monitorprzedszkola.pl/artukul/metody-pracy-z-dziecmi-w-wieku-przedszkolnym-cz-1> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
2. <https://www.superbelfrzy.edu.pl/pomyslodajnia/aktywna-ewaluacja-zajec/> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
3. http://nauczycielbadacz.wzks.uj.edu.pl/data/various/files/narzedzia_badawcze_nb/me_tody_alternatywne.pdf dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
4. <http://radioptasie.blogspot.com/p/kalendarz-odlotow-ptakow.html> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].

ZAŁĄCZNIKI (pliki do stworzonych materiałów do zamieszczenia na stronie ZPE)

Załącznik 1. Prezentacja zdjęć jesiennych krajobrazów.

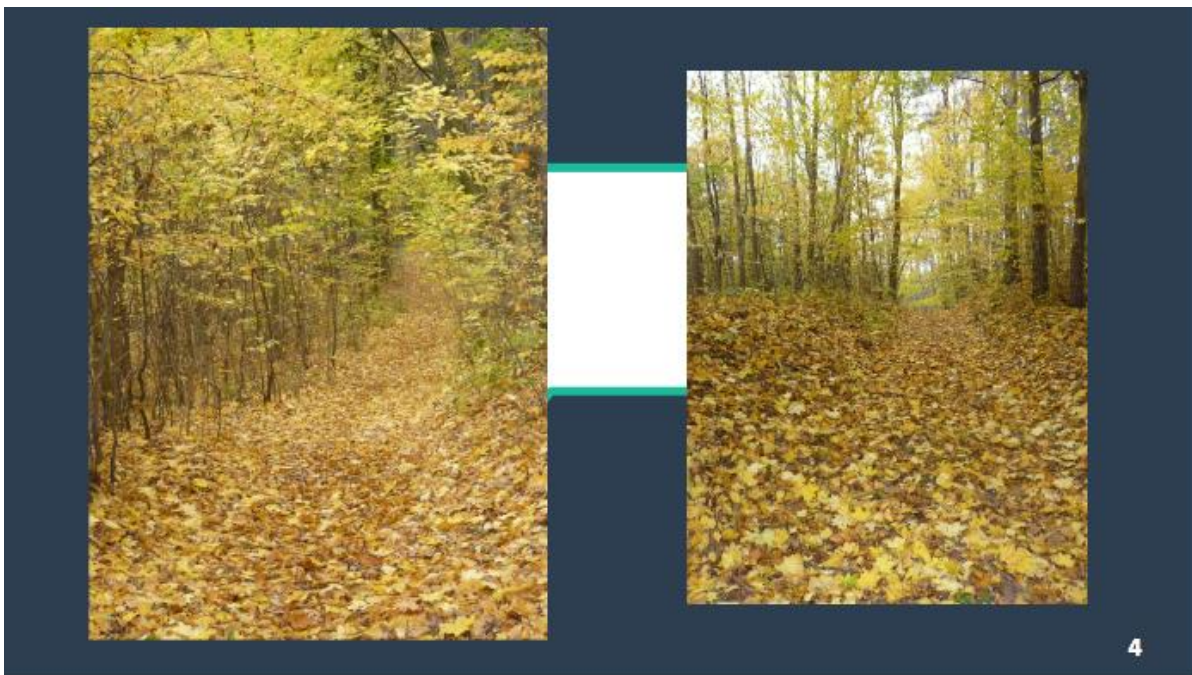
Rysunek 15. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 16. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

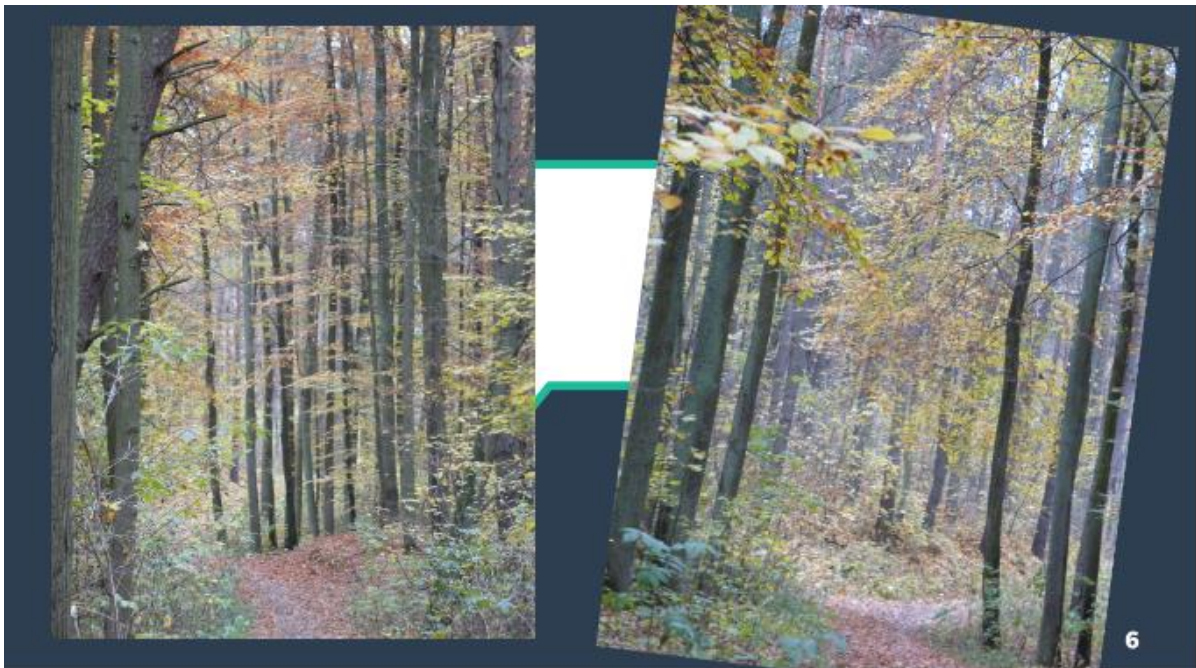
Rysunek 17. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

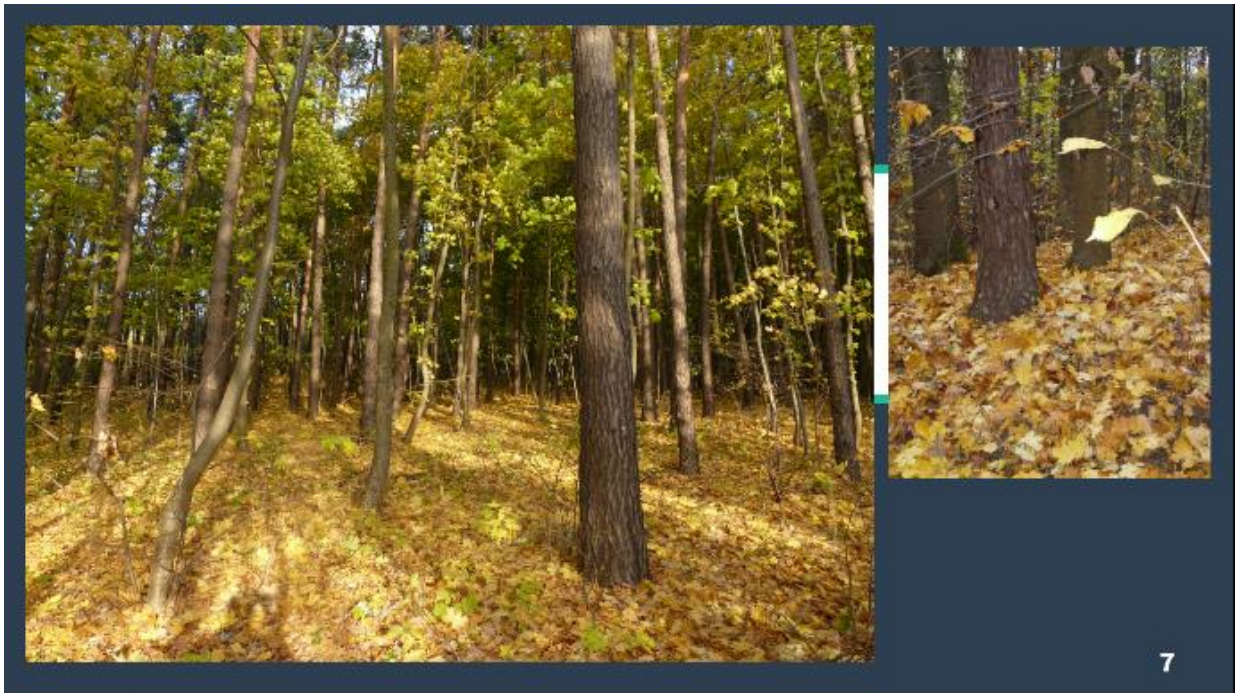
Rysunek 18. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

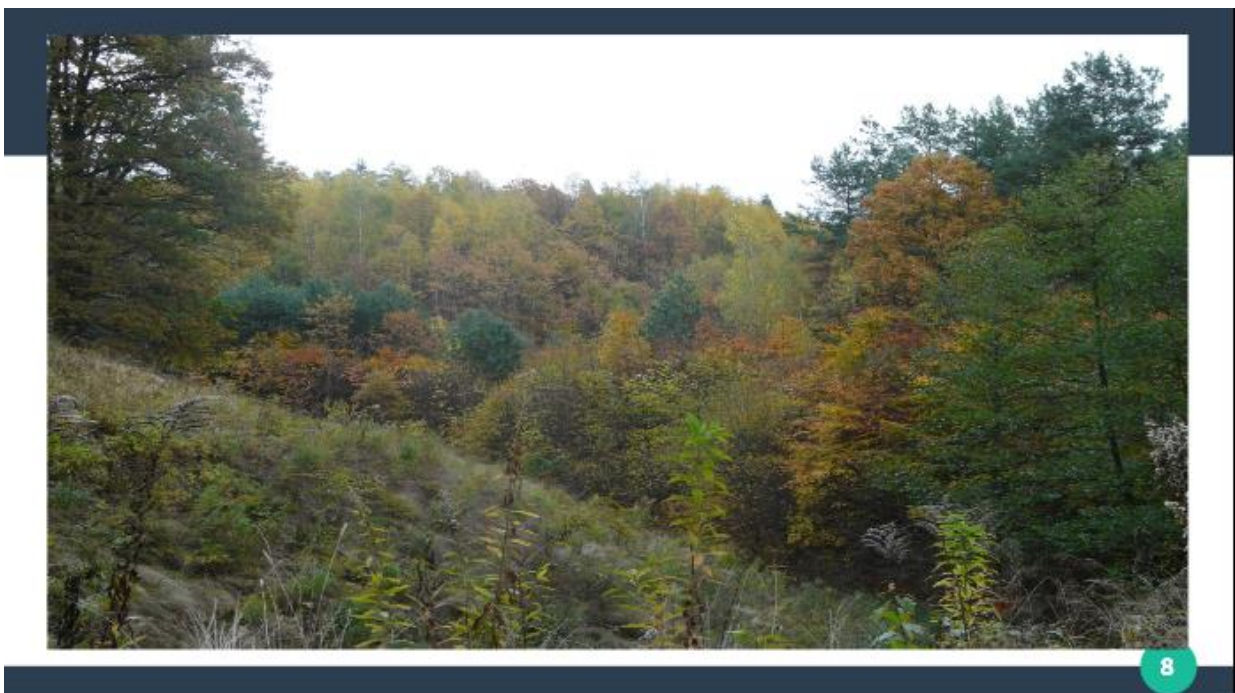
Rysunek 19. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 20. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 21. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

Rysunek 22. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

9

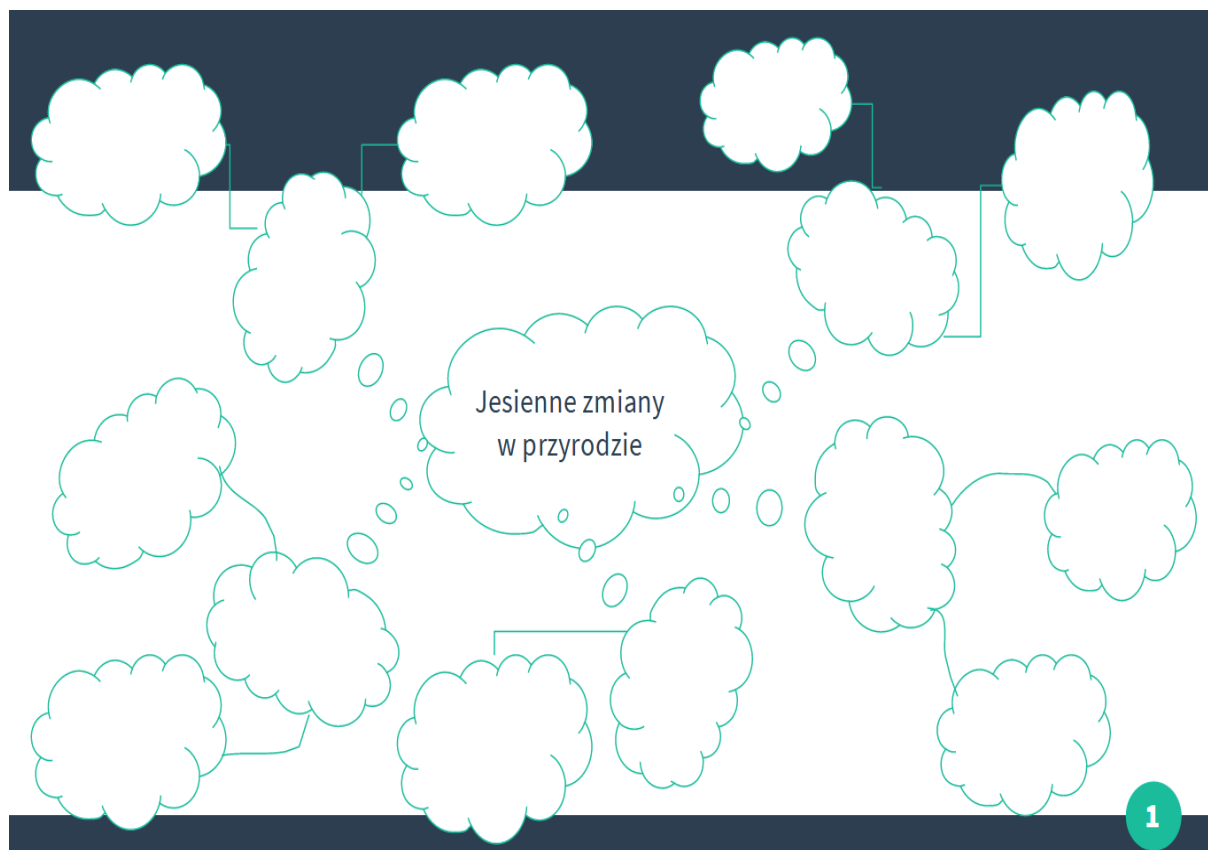
Rysunek 23. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

10

Rysunek 24. Zdjęcia jesiennego lasu. Źródło: opracowanie własne.

Załącznik 2. Mapa myśli

Rysunek 25. Propozycja mapy myśli dotyczącej jesiennych zmian w przyrodzie. Źródło: opracowanie własne.

SCENARIUSZ 3 (3 z 3)

SCENARIUSZ ZAJĘĆ DLA: 5–6 latków

PROWADZONYCH PRZEZ: nauczyciela wychowania przedszkolnego

TEMAT: Na wszystko przychodzi czas

CELE KSZTAŁCENIA – WYMAGANIA OGÓLNE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

- Systematyczne wspieranie rozwoju mechanizmów uczenia się dziecka prowadzące do osiągnięcia przez nie poziomu umożliwiającego podjęcie nauki w szkole.

TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE: (PODSTAWA PROGRAMOWA)

4. Posługuje się w zabawie i w trakcie wykonywania innych czynności pojęciami dotyczącymi następstwa czasu, np. wczoraj, dzisiaj, jutro, rano, wieczorem, nazwami tygodnia.

METODY PRACY:

- techniki multimedialne,
- techniki oglądowe – obserwacja, pokaz, przykład,
- techniki słowne – zagadki, opowiadanie, rozmowa,
- techniki praktycznego działania – metoda ćwiczeń, metoda samodzielnych doświadczeń, metoda kierowania działalnością własną dziecka.

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- komputer,
- MS Teams,
- papier A4,
- klej, pisaki, kredki.

PRZEWIDYWANY CZAS:

45 minut

PROPONOWANY PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część 1. Powitanie uczniów – 1 minuta

Otwarcie spotkania na platformie MS Teams – włączenie kamer przez nauczyciela i opiekunów dzieci, by umożliwić kontakt i stworzyć atmosferę bliskości. Przywitanie z przedszkolakami – przybijanie „żółwika” poprzez zbliżenie dłoni do kamery.

Część 2. Sprawdzenie obecności – 5 minut

Nauczyciel najpierw prezentuje sposób sprawdzenia obecności: wypowiada swoje nazwisko, a następnie imię i dodaje dźwięk charakterystyczny dla zegara, np. tik-tak, cyk-cyk, bim-bam. W ten sam sposób zgłaszają swoją obecność dzieci. Prowadzący kolejno wyczytuje nazwiska dzieci, a one, dzieląc na sylaby, wyklaskując je i tupiąc, prezentują swoje imię.

Część 3. Oglądanie fragmentów bajek pokazujących różne pory dnia, nazywanie ich, przyporządkowywanie różnych czynności charakterystycznych dla danej pory – 10 minut

Nauczyciel proponuje dzieciom obejrzenie kilku fragmentów kreskówek i filmów animowanych (np. *Miś Uszatek*, *Smerfy*, *Pszczółka Maja*, *Król lew*, *Tarzan*, *Madagaskar*). Z każdej animacji wybrany jest taki fragment, który pokazuje inną porę dnia. Po obejrzeniu każdego z nich nauczyciel pyta dzieci, jaka to pora oraz jakie czynności się wówczas wykonuje.

Część 4. Karta pracy – kolorowanie zegara – podział na pory dnia – 10 minut

Sposób przeprowadzenia tej części zajęć zależy od umowy zawartej wcześniej z rodzicami. Jeśli nauczyciel drukuje karty pracy i co jakiś czas przekazuje pakiety rodzicom lub rodzice drukują w domu przesłane pliki, to na dane zajęcia przygotowują wskazaną przez nauczyciela kartę pracy i dziecko na niej pracuje. Można również przygotować interaktywne karty pracy, korzystając z darmowych lub płatnych programów i platform. W takiej sytuacji należy udostępnić link do zadania. Na rodzicach spoczywa wówczas obowiązek pomocy dzieciom w otwarciu karty pracy i ewentualnej pomocy w obsłudze sprzętu komputerowego.

Karta pracy przygotowana na te zajęcia przedstawia zegar podzielony na godziny. U dołu strony znajdują się napisy z nazwami pór dnia (załącznik 1.). Cała grupa wspólnie ustala, które godziny należą do porannych, które do przedpołudniowych,

które do południowych, popołudniowych, wieczornych i nocnych. Każde dziecko koloruje poszczególne pory na wybrany wspólnie kolor. Następnie wycina napisy znajdujące się u dołu strony i, korzystając z czytania globalnego oraz porównywania i różnicowania kształtów, dopasowuje je i przykleja w odpowiednie miejsca.

Nauczyciel udostępnia swój ekran, na którym uzupełnia kartę pracy razem z dziećmi – koloruje odpowiednie pola na wskazany przez dzieci kolor oraz wpisuje nazwy poszczególnych pór.

Część 5. Słuchanie opowiadania nauczyciela o wydarzeniach na placu zabaw – 3 minuty

Nauczyciel przedstawia dzieciom historię, która wydarzyła się na placu zabaw (załącznik 2.). Zachęca je do uważnego słuchania i zapamiętania kolejności wydarzeń na placu zabaw.

Było czwartkowe popołudnie. Kasia wracała do domu ze spuszczoną głową, co chwilę pociągając nosem. Była bardzo smutna, bo wczoraj na placu zabaw zgubiła ulubioną bransoletkę. Nagle uderzyła w coś, potknęła się i upadła. Okazało się, że zderzyła się z biegnącym w przeciwnym kierunku Maćkiem. Przygnębiona i obolała rozplakała się głośno. Przestraszony Maciek podszedł do Kasi i pomógł jej wstać. Wciąż przeproszał koleżankę i dopytywał, czy nic jej się nie stało. Kasia przyznała, że zderzenie to również jej wina, bo zupełnie nie patrzyła, dokąd idzie. Powiedziała również Maćkowi o swojej zgubie. Maciek bardzo się spieszył, więc nie mógł pomóc w poszukiwaniach, ale obiecał, że jutro po południu spotkają się na placu zabaw i wspólnie spróbują odnaleźć bransoletkę. Obietnica kolegi bardzo poprawiła nastrój dziewczynki. Następnego dnia Kasia i Maciek spotkali się w umówionym miejscu. Razem poszli na plac i prawie godzinę szukali bransoletki. Na szczęście, tuż przed wieczorem, Maciek dostrzegł w piasku błyszczący przedmiot. Dzisiejszy dzień okazał się bardzo szczęśliwy dla Kasi. Na jej twarzy pojawił się bardzo szeroki uśmiech. Maciek też był zadowolony, że udało mu się pomóc koleżance. Umówili się, że w sobotni poranek znowu się spotkają i tym razem będą się świetnie bawić.

Część 6. Rozmowa na temat opowiadania, korzystanie ze zwrotów typu: wczoraj, dziś, jutro, posługiwanie się nazwami dni tygodnia – 10 minut

Nauczyciel inicjuje rozmowę na temat opowiadania, kierując nią za pomocą pytań:

Kiedy Kasia zderzyła się z Maćkiem? Kiedy zgubiła bransoletkę? Jaki był wtedy dzień tygodnia? Kiedy Maciek znalazł bransoletkę Kasi? Jaki był wtedy dzień tygodnia? Jakiego dnia tygodnia Kasia i Maciek umówili się na wspólną zabawę na placu zabaw?

Dla ułatwienia obliczeń nauczyciel wyświetla planszę (udostępnia swój ekran) przedstawiającą dni tygodnia uporządkowane według kolejności występowania (załącznik 3.).

Część 7. Krótkie wypowiedzi dzieci o tym, czego dotyczyły dzisiejsze zajęcia – 6 minut

Nauczyciel prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że do grupy dołącza nowa osoba, której trzeba przekazać, o czym rozmawialiśmy na dzisiejszych zajęciach. Każdy przygotowuje sobie jedno krótkie zdanie, a następnie, po kolei, wskazane przez prowadzącego dzieci przekazują „Informację dla przybysza”.

EWALUACJA ZAJĘĆ (sprawdzenie osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia)

Informacja dla przybysza – każdy uczeń przygotowuje i przedstawia informację o zajęciach dla osoby, która w nich nie uczestniczyła.

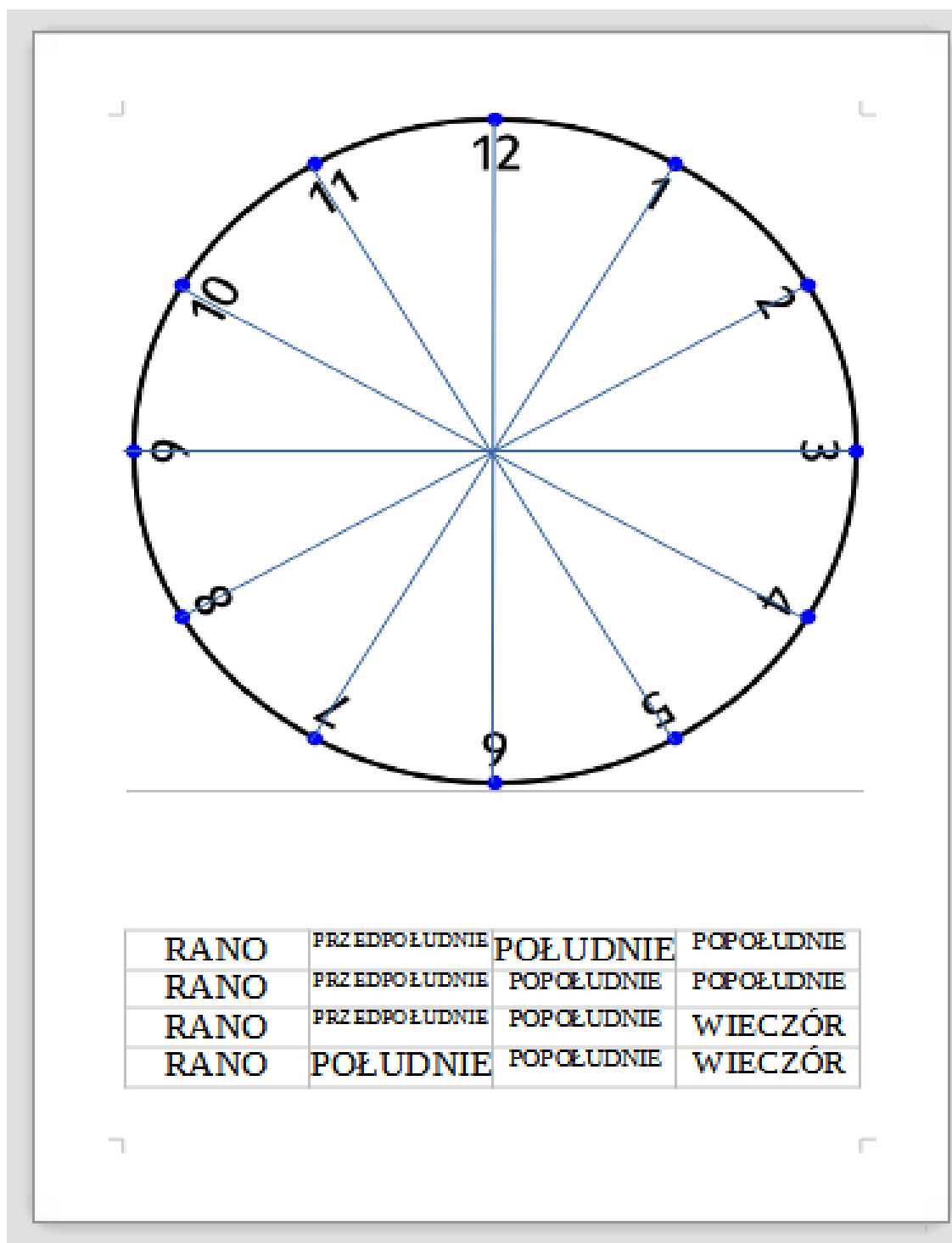
Nauczyciel obserwuje wypowiedzi dzieci, jeśli to konieczne, przypomina informacje zaprezentowane na dzisiejszych zajęciach. Sprawdza, czy zakładane efekty kształcenia zostały osiągnięte, czy uczestnicy posługują się wprowadzonymi pojęciami, a także opracowuje sposoby utrwalania i poszerzania wiedzy i umiejętności w realizowanym zakresie.

BIBLIOGRAFIA

1. <https://monitorprzedszkola.pl/artukul/metody-pracy-z-dziecmi-w-wieku-przedszkolnym-cz-1> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
2. <https://www.superbelfrzy.edu.pl/pomyslodajnia/aktywna-ewaluacja-zajec/> dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
3. http://nauczycielbadacz.wzks.uj.edu.pl/data/various/files/narzedzia_badawcze_nb/me_tody_alternatywne.pdf dostępny online: [dostęp: 01.09.21].
4. <https://penszko.blog.polityka.pl/wp-content/uploads/2014/11/KwZ.jpg> dostępny online: [dostęp: 06.09.21]. – grafika zegara

ZAŁĄCZNIKI (pliki do stworzonych materiałów do zamieszczenia na stronie ZPE)

Załącznik 1. Karta pracy – zegar.

Rysunek 26. Karta pracy dotycząca podziału dnia na pory. Źródło: opracowanie własne, grafika zegara: <https://penszko.blog.polityka.pl/wp-content/uploads/2014/11/KwZ.jpg> dostępny online: [dostęp: 06.09.21].

Załącznik 2. Ilustracje do opowiadania.

Zgubiona bransoletka

Rysunek 27. Strona tytułowa opowiadania „Zgubiona bransoletka”. Źródło: opracowanie własne.

2

Rysunek 28. Część pierwsza opowiadania „Zgubiona bransoletka”. Źródło: opracowanie własne.

3

Rysunek 29. Część druga opowiadania „Zgubiona bransoletka”. Źródło: opracowanie własne.

4

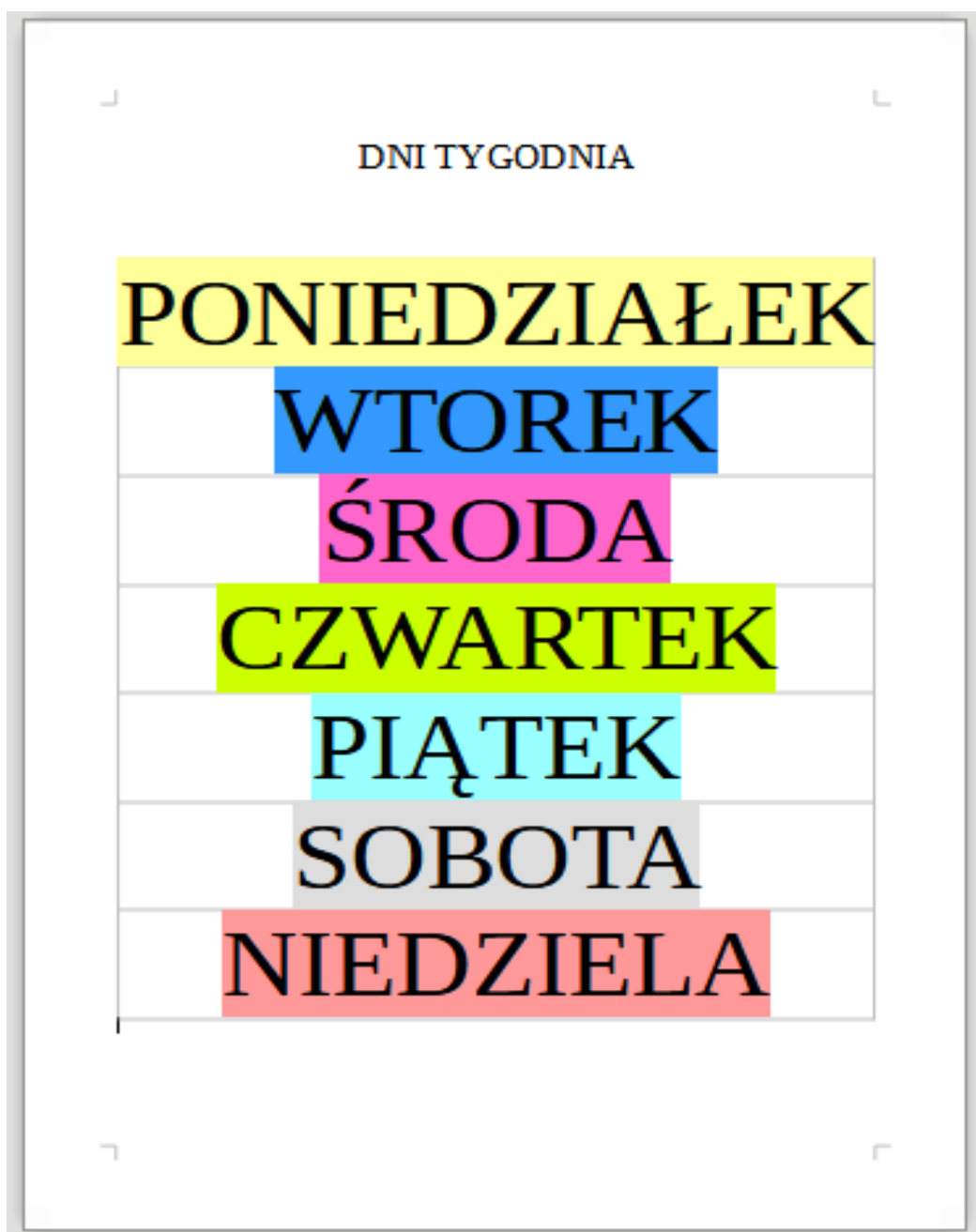
Rysunek 30. Część trzecia opowiadania „Zgubiona bransoletka”. Źródło: opracowanie własne.

5

Rysunek 31. Część czwarta opowiadania „Zgubiona bransoletka”. Źródło: opracowanie własne.

Załącznik 3. Plansza z dniami tygodnia.

Rysunek 32. Plansza z nazwami dni tygodnia. Źródło: opracowanie własne.